

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2014. december

(Alapítva: 1986.)
XVII. évfolyam 128. szám

**Királyok méltósága, az angyalok tisztasága,
a pásztorok egyszerűsége,**

**ragyogja be a karácsonyodat,
és adjon erőt az új esztendőhöz!**

Ilyenkor decemberben...

„Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben. (...)

Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.”

Milyen elgondolkodtatók Juhász Gyula szavai!

Miért csak decemberben támad fel Tündérország a szívünkben? Miért nem az év minden napján? Miért csak decemberben legyünk jobbak? Miért nem az év minden napján? Miért csak decemberben higgyünk? Nem tudjuk megtenni ezeket mindennap?

És miért csak karácsonykor várjuk a csodát? A csoda ne az ajándékok díszes dobozokba csomagolt halmaza legyen! Ezt a csodát nem a feldíszített fenyőfa alatt kell meglelnünk, hanem bennünk van. Ez a csoda: a SZERETET. Érvényesülhet jó szóban, kedvességben, türelemben, őszinteségben, jó kívánságban, tiszteletben, segítőkészségben, ölelésben, harmóniában, önzetlenségben, és még sorolhatnám sokáig. Kell ezeknél nagyobb ajándék? Nem hinném. És nemcsak az év három napjára kellene korlátozni a szeretetet, hanem egész évben adni. Hiszen nem kerül egy fillérbe se, csak egy kis időbe, ráfigyelésbe.

A szeretetnek olyannak kell lenni, mint a levegőnek: azaz létezik, természetes, és soha nem fogyhat el. Végtelen és magától értetődő. Mert ha ilyen, minden akadályon, nehézségen átsegít, erőt és reményt ad az elkeseredettnek, a boldogot pedig még boldogabbá teszi. Szeretetet nemcsak azoknak kell adni, akiktől úgyis kapunk, hanem azoknak is, akik ezt nem tudják viszonzni.

Ha tudunk tiszta szívvel szeretni, és tudunk örülni minden kis apróságnak, a másik örömeinek, akkor boldogok leszünk.

A fa alá tett ajándékok tönkre mehetnek, összetörhetnek, elveszhetnek, de a szeretet ajándéka az egyetlen, mely mindig megmarad.

Ez a karácsony Tündérországa, csodája.

Áldott karácsonyi ünnepeket és az év minden napjára jutó szeretetet kívánok diákjainknak, kollégáimnak.

2014 karácsonyán

Zántó Edina

Szalagavató

Az idei évben nem pénteken, hanem november 27-én, csütörtökön este volt a szalagavató. Már 4 óra után komoly tömeg alakult ki a Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Kar "K" épületének lépcsőházában, mivel a díszterembe nem engedték fel a látogatókat a próbák miatt.

Fél 5 után indult meg a vendégáradat, és foglalták el helyeiket a nézők. Sajnos csak csekély számú ülőhely állt rendelkezésre, így sokan állva maradtak, illetve a karzatra szorultak.

Öt óra után nem sokkal elkezdődött a szalagavató műsora, mely egy óra hosszú volt. Először a Himnusz hangzott fel, majd egy kis népi rigmus következett.

Ezt követően Csókásné Gémesi Ildikó – a műsor készítője és házigazdája – köszöntötte a

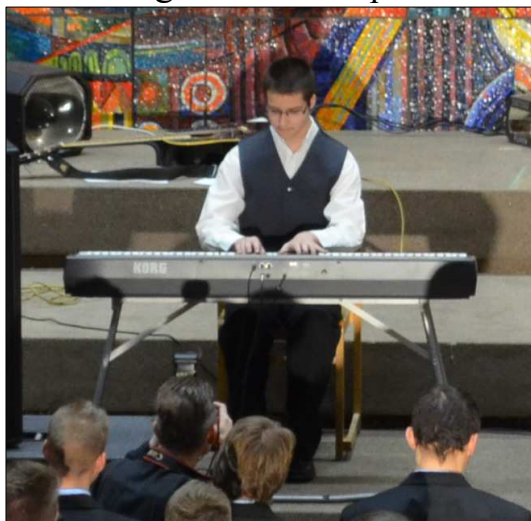

megjelenteket. Három diákunk, Balugyánszki József (11.b), Nagy Attila és Rédei Gergő (11.a-sok) felváltva emlékeztek meg iskolánk névadójáról. A Magyarország című dal részlete következett.

Mivel Fáy elkötelezett volt a magyar színház ügye iránt, és mivel szerette Petőfi verseit, A négyökrös szekér című költeményt hallgathattuk meg Rédei Gergő előadásában, aki a Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület országos vers- és prózamondó versenyén különdíjban részesült.

Zene következett, Bársony István 14.c osztályos tanuló citerázott, majd Leé Ádám 10.e-s gitármuzsikáját hallgathattuk. Szabó Péter 9.a osztályos diákunk szintetizátoron adott elő zongoradarabot.

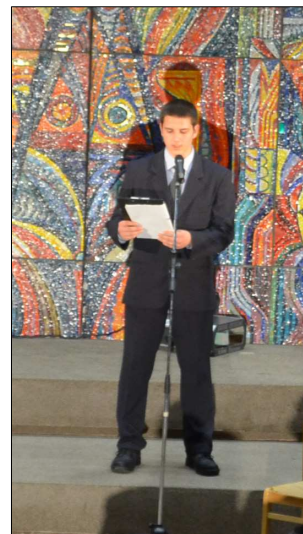
Ezt követte a Fáy tanári kórusa. Két dalt adtak elő, elsőként a Képzelt riport egy amerikai

színpadon maradtak, és a Hungária együttes Csavard fel a szőnyeget című slágerét adták elő ráadásként.

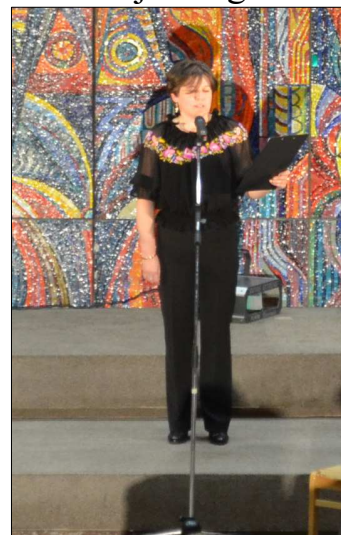
popfesztiválról-ból a Finálét, majd Demjén Ferenc Várj, míg felkel majd a nap című számát. A közönség állva tapsolta meg az előadást. Tóth Károly és Géczy János tanár urak, valamint Leé Ádám (10.e) gitáros a

Ekkor ért véget a műsor, és következett Czibula Mátyás 12.e-s búcsúztatója. Őt a dobogón Illia Krisztofer 12.c osztályos követte, majd Dr. Zántó Edina igazgatónő autós formába öltött köszöntője hangzott el.

A Féner-díjakat Dorozsmai Károly igazgatóhelyettes és Varga István öregdiák adták át. Az igazgatóhelyettes úr Féner Oszkár életútját elevenítette fel, Varga úr pedig a régi iskolai élményeiről

mesélt, majd átadták a díjakat. I. helyezett lett Vámos Levente 13.e osztály diák, a II. helyezettek pedig megosztva Maróti Boglárka a 13.e-ből és Polenyik Péter a 12.b-ből.

Ezek után következett a várva vár pillanat, az est fénypontja, a szalagtűzés. Először a 12.a osztályfőnökének, Márton Péter tanár úrnak, majd Kaszás Juditnak, a 12.b osztályfőnökének tűzte fel igazgatónő a szalagokat, ők ezt követően a diákjaikra. A második fordulóban a 12.c osztályfőnöke, Ludvik Csaba és a 13.e osztályfőnökője, Hegedűs Judit kapta meg a szalagot. Természetesen ők is feltűzték diákjaikra, s közben halkán szólt a Mama indulnom kell, illetve a Száz út vár rám című számok. Ezután

szünet következett, hogy át tudjanak öltözni a diákok a bemutatótáncokhoz.

Amire minden vendég vágyott, azok a bemutatótáncok voltak.

A 12.b bécsi keringőt adott elő, majd a 13.e swingjét élvezhettük. Egy modern táncgyuleg következett a 12.c előadásában, majd “Ez Fáy-ni fog” címmel táncolt a 12.a, és végezetül a 13.e keringővel zárta az estét.

Ezután a diákok kérték fel a tanárnőket, szülőket, rokonokat egy-egy keringőre. Így fejeződött be a 2014-es szalagavató.

Zsil

12.b

13.e

12.c

12.a

13.e

Kiállítási szezon

2014. ősz

Néhány éve még valószínűleg furán néztünk volna arra az emberre, aki azt mondja, hogy iskolaként kiállításokra járunk, és mutassuk meg magunkat. Ma már ez teljesen természetes, sőt talán egy picit át is estünk a ló túloldalára. Néhány éve egy nyolcadikos diák (vagy szülője) megnézte a pályaválasztási kézikönyvet, esetleg ellátogatott egy-egy iskola nyílt napjára, meg-megkérdezte a környezetében lévő embereket, ki milyen iskolát javasol. Ma már különböző pályaválasztási börzék, kiállítások sokasága áll az általános iskolás diákok rendelkezésére, hogy segítsék az iskolaválasztást. Az idén őszi „kiállítási szezonban” az alábbi helyeken jelentünk meg:

1. „Szakmázz” – pályaválasztási kiállítás, 2014. október 1-2., Bálna rendezvénycsarnok (Nemzeti Munkaügyi Hivatal szervezésében)
2. Iskolaválasztó sulibörze, 2014. október 6., XVII. kerületi Újlak Utcai Általános Iskola,
3. Ferencvárosi Pályaválasztási Börze, 2014. október 21., Szent István Közgazdasági Szakközépiskola (Ferencvárosi önkormányzat szervezésében)
4. Autótechnika kiállítás, 2014. november 6-8., Hungexpo F pavilon,
5. Mobilitás 2014 Autó kiállítás, 2014. november 21-23., Syma rendezvénycsarnok (az autós szakközépiskolák a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara támogatásával jutottak ki)
6. Fővárosi Pályaválasztási Börze, 2014. november 27., Széchenyi István Gyakorló Kereskedelmi Szakközépiskola (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ szervezésében)

Kik vették ki a részüket a kiállításokkal kapcsolatos feladatokból a Fáy részéről:

A rendezvény neve	Tanár	Diák
„Szakmázz” – pályaválasztási kiállítás	Bükkfejes György, Huszti Tibor, Laskovics Zsolt, Ratkovics Mónika (szállítás: Bakó András)	Németh Imre, Mészáros Gergely, Bári György, Erdélyi István
XVII kerület	Laskovics Zsolt, Ratkovics Mónika,	Vass Tamás
Ferencvárosi pályaválasztási börze	Dorozsmai Károly	Vass Tamás, Parragh Richárd

Autótechnika kiállítás	Bükkfejes György, Huszti Tibor, Kovácsházi Zoltán, Laskovics Zsolt, Ratkovics Mónika, Tóth Endre, Tóth László (szállítás: Bakó András, Huszti Tibor, Lerner Gábor, Tóth Endre)	Nemere István, Landthaller Ede, Molnár Ferenc, Kodák Márton, Keresztesi László, Tóth Richárd, (szállítás: Erdélyi István, Bári György Nagy Dávid, Rashid Hanzla, Kánya Fábián)
Mobilitás 2014 autókiállítás	Bujtás Attila, Kovácsházi Zoltán, Bükkfejes György, Tóth Endre, Huszti Tibor, Fosztó Csaba (szállítás: Bakó András, Laskovics Zsolt)	Maróti Boglárka, Erdélyi István, Németh Imre, Mészáros Gergely, Tóth Richárd (szállítás: Bártfai László, Rozgics Márk, Székely Dávid, Rác Alex, Szalai Attila, Szódi András)
Fővárosi pályaválasztási börze	Zántó Edina, Tóth László (szállítás: Fosztó Csaba, Lerner Gábor, Tóth Endre)	Tóth Richárd, Czibula Mátyás, (szállítás: 12.e és a 13.e osztály tanulói)

„Szakmázz” – pályaválasztási kiállítás, 2014. október 1–2., Bálna rendezvénycsarnok (Nemzeti Munkaügyi Hivatal szervezésében)

Sorozatban harmadik éve veszünk részt a Nemzeti Munkaügyi Hivatal szervezésében pályaválasztási kiállításon – más néven iskolabörzén. Ez a rendezvény eddig a Corvin bevásárlóközpontban volt, ám idén áthelyezték a Bálnába. Az új helyszín kiválasztása jó ötletnek bizonyult, hiszen zárt helyen voltunk, így nem kellett kültéren fagyoskodnunk, mint tavaly, illetve csak egyszer

kellett pakolnunk, mert éjszakára zárt helyen őrizték a kiállított eszközöket, berendezéseket.

A szervezők kitettek magukért, mert rengeteg látogató volt, az iskolai csoportok egymást érték. Voltak olyan diákok, akik csak gyorsan körbenéztek, de sokan voltak olyanok is, akik komolyan szeretnének az autóval foglalkozni, és jól el tudunk velük beszélgetni. A kiállítás ideje alatt kamerával jártak körbe, és készítették rögtönzött riportokat a kiállító iskolák diákjaival, tanáraival, amit egy nagy kivetítőn lehetett követni.

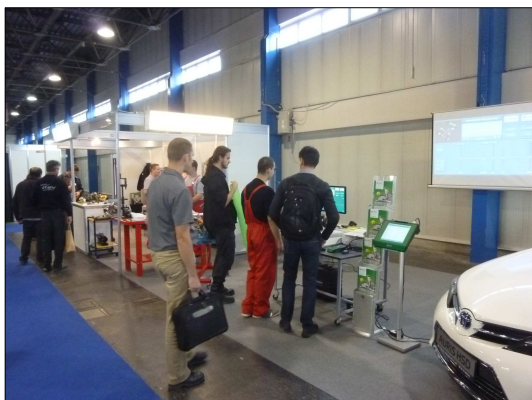
Iskolaválasztó sulibörze, 2014. október 16., XVII. kerületi Újlak Utcai Általános Iskola

Október 16-án délután a XVII. kerületi Újlak Utcai Általános Iskolában voltunk sulibörzén. Évek óta hagyomány, hogy Vass Tamás, aki jelenleg 12.c osztályos tanulónk, de korábban a szervező iskolába járt, bennfentesként oszlopos tagja a „fáys kiállítói stábnak.” Tamás mellett Laskovics Zsolt tanár úr és Ratkovics Mónika képviselte az iskolát. Összesen 49 középiskola

állított ki a börzén, melynek célközönsége a XVI., XVII., XVIII. és XIX. kerület hetedik és nyolcadikos tanulói voltak, akik szép számmal meg is jelentek. A Fáy standján legnagyobb sikert egyértelműen a hullámhajtómű és a CVT váltó modell aratta; ezeket érdeklődve tekergette kislánytól nagypapáig mindenki.

Ferencvárosi pályaválasztási börze, 2014. október 21., Szent István Közgazdasági Szakközépiskola (Ferencvárosi önkormányzat szervezésében)

Mint minden rendes önkormányzat, Ferencváros önkormányzata is igyekszik lehetőséget biztosítani az általános iskolásoknak arra, hogy megismerhesse a kerületben lévő szakközépiskolákat, megkönnyítve a pályaválasztást. Október 21-én, kedden déltől este 18:00 óráig vártuk a kisiskolásokat a szomszédos Szent István Közgazdasági Szakközépiskola sportcsarnokában. A rendelkezésünkre álló viszonylag kis területet igyekeztünk érdekes alkatrészmetszetekkel, makettekkel berendezni. A délután során Dorozsmai Károly igazgatóhelyettes úr tájékoztatta az érdeklődő diákokat, szülőket a Fáyról. Ebben Parragh Richárd és Vass Tamás 12.c osztályos tanulók segítettek neki.

Autótechnika kiállítás, 2014. november 6–8., Hungexpo F pavilon

Az autótechnika kiállítást eredetileg két évente szervezték meg a BNV területén. Tavaly először összevonták az Automotive Hungary kiállítással, amelyen a magyarországi autógyárak és beszállítók mutatják be termékeiket, szolgáltatásaikat. A tavalyi

kiállítás sikere arra buzdította a rendezőket, hogy idén is megszervezzék a két kiállítást egy időben.

Az Autótechnika kiállításon tavaly is csak egy iskola jelent meg, a Fáy. A társkiállításon (az Automotive Hungaryn) néhány egyetem, főiskola megjelenik ugyan, de kézzelfogható standja csak a Fáynak volt. Ebben az évben két témával készültünk: a dízeltechnikával és hibridhajtással. Az előbbihez kivittünk egy dízelmotort, egy LDx-4 jelű porlasztóvizsgáló próbapadot és számtalan adagoló és porlasztó metszetet. A hibridhajtás bemutatását két hajtóműmetszet, egy hibridhajtást szimuláló modell és egy Toyota Auris HSD segítette, amelyet a Toyota Motor Hungary bocsátott rendelkezésünkre.

A kiállításon részt vevő autótechnikus jelölt tanulóink dízel porlasztókat szereltek, majd ellenőriztek próbapadon, vagy éppen a hibridhajtás mikéntjéről tájékoztatták az érdeklődőket.

A első két nap korlátozott volt az érdeklődés, ami érthető is, hiszen hétköznap volt. Szombaton viszont annál többen érkeztek, amit a képek is igazolnak, így összességében azt mondhatjuk, hogy sikeres volt a rendezvény.

Mobilitás 2014 autókiállítás, 2014. november 21–23., Syma rendezvénycsarnok

Hosszú évek óta először rendeztek újra autóvásárt köszönhetően annak, hogy a hazai gazdasági helyzet újra kezd olyan szintet elérni, hogy érdemes erre pénzt, időt és energiát áldozni. A szervezők már a tervezés kezdetekor gondoltak arra, hogy helyet biztosítanak az autós szakképző iskolák részére, de ez valójában akkor valósult meg, amikor a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Járműipari Tagozata megkereste őket, hogy szeretne helyet vásárolni az iskolák részére. Az Iparkamara közbenjárására 6 iskola

kapott kb. 8–10 m²-nyi területet szakképzésének bemutatására. Mi ezt a területet kissé kevésnek éreztük, ezért a GÉMOSZ-hoz fordultunk segítségért, akik beengedtek minket a saját standjukra. Így hozzájutottuk még egyszer akkora területhez. A két helyszín persze dupla annyi embert követelt, és büszkén mondhatom, a Fáy ismét megmutatta erősségét, hiszen a háromnapos

kiállítás lebonyolításában 9 tanár és 11 diák vett részt (más iskolából senki nem jött ki, csak kitettek egy-két kiállításra szánt alkatrészt). És bár a kiállítás közvetlenül nem hozott eredményt (azaz iskolánkba jelentkező diákat), de még egy nívós autós rendezvényen ott voltunk, és megmutathattuk magunkat.

Fővárosi pályaválasztási börze, 2014. november 27., Széchenyi István Gyakorló Kereskedelmi Szakközépiskola (Klebensberg Intézményfenntartó Központ szervezésében)

Idei utolsó megjelenésünk a Vas utcai Széchenyi István Közgazdasági Gyakorló Szakközépiskolában volt, ahol a Klebensberg Intézményfenntartó Központ szervezett egy pályaválasztási börzét. Az iskola minden emeletén, a folyosókon és a tornateremben kaptak helyet a KLIK fenntartású szakközépiskolák a standjuk felállításához. Mi a tornateremben kaptunk helyet, így szerencsére elég nagy területünk volt, hogy

sokféle metszetet és hibridhajtás-szimulátort vigyünk ki. Sajnos a látogatottság elmaradt az elvárttól, de bizonyára azért, mert már annyi különféle sulibörzén, pályaválasztási kiállításon és tájékoztatón vettek részt a kisiskolások, hogy már nem voltak kíváncsiak egy újabbra. Pedig a helyszín és szervezés rendben volt. Talán eredményesebb lenne, ha a különböző szervezetek együtt rendeznének egy nagy volumenű kiállítást.

Ratkovics Mónika, Tóth László és Vass Tamás 12.c

„Öt gyémánt fokozatú gépészmérnök diploma fáysta gyökerekkel”

A Firka annak idején a 2014. április havi 125-ik sorszámú kiadásának 18-21. oldalain már beszámolt a fáysta diáktörténelem azon rendkívüli epizódjáról, hogy öt öregdiákja – Hídvégi Győző, Kecskeméthy Géza, Ligeti Gyula, Lukáts István és Szamosvölgyi Tibor –, mind gépészmérnök 2014. május 30-án együtt kapják és kapták meg gyémánt fokozatú gépészmérnök diplomájukat a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem impozáns aulájában rendezett diplomaátadó ünnepségen. Ami ebben egyedülálló, az, hogy a nevezett öregdiákok 1942-ben együtt lépték át a Fáy iskola kapuját, és azonos osztályban (I.b) kezdték meg középiskolai tanulmányaikat, amikor a II. világháború már teljes intenzitással pusztított Földünk három kontinensén, a tengereken és az óceánokon. E diákok,

szinte kéz a kézben, elválás nélkül jutottak el a gyémánt diploma átadásához 72 együtt munkálkodott év után.

Egyetemi tanulmányaik 1954. évi befejezése után 38 éves aktív időszakkal bekövetkező, nyugdíj korhatáron is túlterjedő, alkotó tevékenységük során gyémánt diplomás diákjaink

- a szerszámgyártás, öntöttvas tömegcikktervezés és -gyártás, anyagmozgatás,
- 70 szabadalom és számos találmány megalapozottságával üvegszálak kompozit műanyag feltalálása és széleskörű alkalmazása, a Furanflex műanyag kéménybélés,
- épület szerelvénygyártás, a magyar csapágyexport,
- általában repülőgépek és a légi mentőszolgálat gépeinek üzemeltetése, önhajtású vasúti járművek hajtóműveinek tervezése, gépjárműtisztító mosóberendezés,
- számtalan vasúti jármű gyári üzembeállítása, azok hazai és külföldi üzemeltetése, garanciális hibaelhárítása és javítása

és sok más egyéb személyekkel összefüggő területen alkottak maradandót.

Pályafutásuk során tanúsított szakmai eredményességük alapját a Fáy iskolában tanultak alapozták meg.

Tanulmányaikban és a szakmai gyakorlatban mindig is élen járt és példaként szolgált Kecskeméthy Géza találékonysága és alkotó készsége.

Kompromisszum következménye az, hogy a Firka most képeken is ismerteti a diplomák átadását, azonosítás céljából, kiegészítve a 2014. áprilisi Firkában közölt arckép ábrákkal az alábbiak szerint, ám a képek közötti időkülönbség „csekély” 59 év.

Hídvégi Győző
(diáknevén Viki)

sajnálatosan mozgáskorlátozottsága miatt a diplomát személyesen nem tudta átvenni. Itt időskori karcképe került közlésre.

Kecskeméthy Géza
(diáknevén Kecsó)

Ligeti Gyula
(diáknevén Lizzé)

Lukáts István
(diáknevén Lucumó)

Szamosvölgyi Tibor
(diáknevén Ging)

A diplomaátadás hagyományos helye a Műszaki Egyetem aulája a diplomavárókkal.

A másik képen a gépészkari magisztrátus van, élén a diplomaátadásokat lefolytató dr. Czigány Tibor professzorral, aki a gépészkar dékáni megbízatását tölti be.

Gyémánt diplomásaink pályafutása méltó helyet foglal el a fáysta diáktörténelem gazdag emléktárában, bízva abban, hogy a Fáy Iskola közelmúltja és jövője magában

rejti azokat a képességeket, akik hozzájárulhatnak az említett fáysta diáktörténelem gazdagításához.

Ifjú fáysta diák! Mi, öregdiákok bízunk ebben, és kívánjuk hozzá sikereiteket. Hisszük, hogy ehhez a Fáy iskola kiemelkedő szellemisége, élenjáró oktatási tradíciója hozzásegít benneteket. Éljetek vele!

Ne feledjétek a Fáy iskola akadémikusokat, minisztereket, tudósokat, művészeket, neves közéleti személyiségeket adott már a magyar társadalomnak. Fáysta diákok, a folytatás rátok vár!

Fiatal és az élet alkonyára jutott fáysta diák! Ugye nem feledjük, hogy a Firka lapjain e köztünk lefolytatott dialógusra az iskola első női igazgatójának, dr. Zántó Edinának szerepvállalási ideje alatt került sor.

Bizalommal nézünk a jövő elé, hogy a gyémánt diplomás fáysta diákkvintett a vas diploma fokozatot is elérje, amihez már csak 4,5 évet kell előbbre jutni, alig haladva meg a Fáy iskola soronkövetkező jubileumát, 110 éves fennállását, amit remélhetőleg még együtt fogunk ünnepelni.

Szamosvölgyi Tibor fáysta öregdiák

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS BÁRCZI ZOLTÁN-DÍJ ELNYERÉSÉRE

Bárczi István fáysta öregdiákunk kérésére felhívást teszünk közzé lapunk idei utolsó számában.

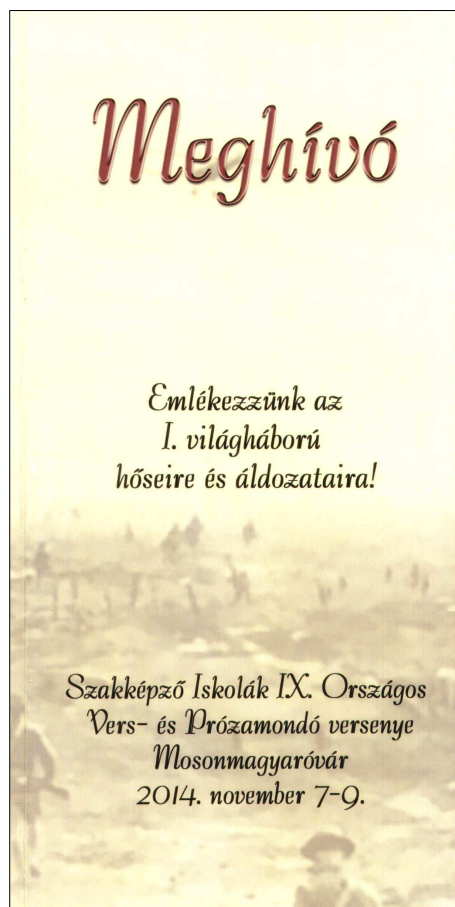
Bárczi István fia, Bárczi Zoltán elsősorban a történelemtudomány területén jeleskedett, gondolatait, észrevételeit jegyzeteiben az utókorra hagyta. Édesapja különböző könyvekben próbálta fia gondolatait megjelentetni, ezek a kiadványok megtalálhatók iskolánk könyvtárában.

Bárczi István elhunyt fia szellemi örökségét méltó módon szeretné diákjaink körében terjeszteni, azok továbbgondolására szeretné sarkallni a Fáy tanulóifjúságát, ezért a művek pár oldalas dolgozatban, esszében történő értelmezését, a gondolatmenetek továbbvezetését díjazza.

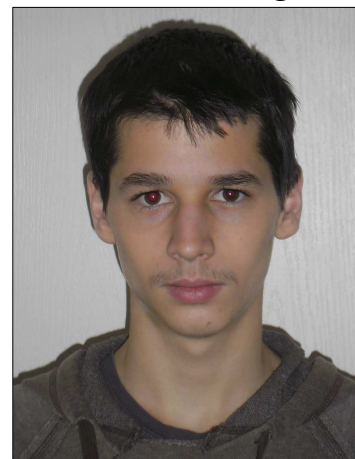
A dicséretre méltó pályaműveket öregdiákunk különböző mértékű pénzjutalomban részesíti.

Amennyiben érdeklődő van a témával kapcsolatban, kérjük, jelentkezzen a könyvtárban!

Vers- és prózamondó verseny

Mosonmagyaróváron került sor a SZAKE IX. Országos Vers- és Prózamondó versenyre, ahová az ország különböző pontjairól, sőt még Erdélyből is érkeztek versenyzők, hogy megmutassák, milyen szépen tudnak verset mondani. A vonatunk péntek reggel 9:15-kor indult a Keletiből. 13:30-kor értünk a mosonmagyaróvári állomásra, ahonnan taxival vittek minket a Gazdász Hotelba. Itt elfoglaltuk a szobáinkat, és megismerkedtünk a többi versenyzővel. 2 óránk volt arra, hogy kipakoljunk, és kicsit felfrissüljünk, mert azon a napon fel kellett mondani a két tanult vers közül az elsőt a polgármesteri hivatalban. 2 órán keresztül hallgattuk a szebbnél szebb verseket, és miután végeztünk, mindenki visszament a szállóra, és kicsit megpihenhettünk. Az a bizonyos 2 óra, amit a hivatalban töltöttünk, kicsit szomorkás hangulatban telt,

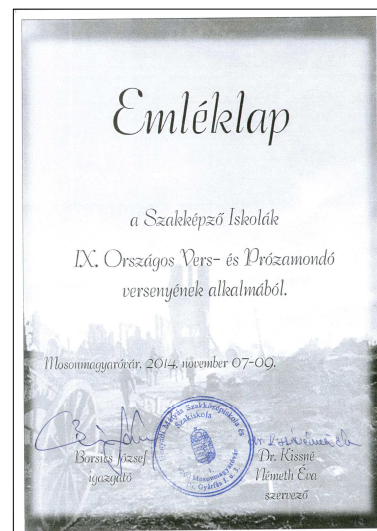
mert a verseny témája az I. világháború volt. A vacsora után a Palacsinta együttes szórakoztatta a versenyzőket és a kísérő tanárokat. Szombaton mindenki frissen és üdén

kezdte a reggelt, és egy kiadós reggeli után mindenki készen állt az újabb versmondásra. Most a kötelező verset kellett felmondani. A versmondás végétével kicsit megpihentünk,

megebédeltünk, és utána indultunk a városnézésre. Megcsodálhattuk a város érdekességeit. A vacsora után minden versenyző ismét pihent, és kicsit „kiereshette” azt a bizonyos

„gőzt”, amit a verseny alatt felgyülemlett a résztvevőkben. Vasárnap reggeli után elindultunk koszorúzásra a Radnóti Miklós-szoborhoz, hogy minden versenyző tiszteletét tegye a költőóriás előtt. Utána jött az a pillanat, amit mindenki várt: az eredményhirdetés. Volt,

aki örült, és volt, aki kicsit csalódott, hogy nem azt az eredményt érte el, amire számított. Ezután következett a hazautazás, aminek általában sokan nem örültünk. El kellett búcsúzni az újdonsült ismerősöktől. Ennek ellenére nagyon jó élmény volt azok számára, akik eljöttek. Nemcsak azok számára, aki szerepeltek, hanem az is szép élményekkel távozott a helyszínről, aki hallgatta a szereplőket. Mi, szereplők, Rédei Gergő (11.a) és Balugyánszki József (11.b) köszönjük magyartanárnőnknek a lehetőséget.

Balugyánszki József 11.b

Anyanyelvi verseny

Idén már negyedik alkalommal volt szerencsém részt venni a Sátoraljaújhelyen megrendezett Édes anyanyelvünk nyelvhasználati versenyen. Persze idén is, mind eddig minden évben, a pályafelújítások miatt a bő 3 és fél órás út a vonatpótló miatt megnövekedett több mint 4 órára. Az út fáradalmi után jólesett a szállás elfoglalása és feladat híján a pihenés. A tavalyi résztvevők idén már nem segítettek, ugyanis többen elballagtak, és így nem tudtak részt venni az idei versenyen. Szerencsére az egymás felé való nyitottság miatt idén is egy jó társaság verbuválódott össze. A másnap korán keléssel és a megnyitó után az írásbeli fordulóval kezdődött. A feladatokra 3 órát kaptunk, ami a szükségesnél talán lehet, több is volt. Délután a Zempléni Kalandparkot látogattuk meg, ami a zuhogó eső ellenére is nagyszerű élmény volt. Este pedig a helyi gimnázium előadását élveztük. A másnap Kazinczy Ferenc szobrának megkoszorúzásával kezdődött, majd három helyszínen folyt a szóbeli verseny. Itt egy 3 perces előadást kellett előadni, amelyet egy öttagú zsűri értékelt. Este „gúnyhatáraink” mögül érkezett vajdasági magyarok mutattak be egy összeállítást. Ez egy rövidített, de csodás előadás volt, ami tulajdonképpen az István, a király című rockopera feldolgozása volt.

A nagyszerű este után másnap ismét korán kellett kelni, hiszen korán kezdődött az eredményhirdetés. Az írásbeli és szóbeli részt összegezve megállapították a végső sorrendet, és az első 10 helyezettet jutalmazták. Az írásbelin és a szóbelin kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanulókat szintén díjazták. Ebben a kategóriában engem is kihívtak a pulpitusra, mert mint kiderült, a szóbeli részen 2. helyezést sikerült elérnem, de a rosszabbul sikerült írásbeli rész miatt összetettben csak a 15. helyet sikerült megszereznem, megkaptam az Anyanyelvápolók Szövetségének különdíját. Mindezeket összevetve úgy érzem, az idei verseny is remek volt, mind a hangulat, mind a programok részéről, és mivel idén érettségizem, ezért nekem az idei volt az utolsó ilyen verseny. Ez a helyezés számomra tökéletes lezárás volt, és ezúton szeretném megköszönni osztályfőnökömnek és magyartanáromnak, Hegedűs Juditnak az elmúlt 4 év felkészítését és a versenyeken való támogatását.

Vámos Levente 13.e

Az AIDS elleni küzdelem világnapja

December 1-jén ismét megrendezte, immáron 11. alkalommal a Ferencvárosi Művelődési Központ az AIDS elleni küzdelem világnapja alkalmából kerületi versenyét, amelyet egy egész napos programsorozat ölelt körül, mint pl. plakáttervezés, pólófestés, beszélgetések szakemberekkel, különféle előadások.

Iskolánkból a 10.e osztály 15 diákja képviselte a Fáy ezen a napon.

Mikor megérkeztünk, kaptunk egy vörös karszalagot, amely a világnapnak a jelképe. Először egy kb. két órás időintervallumban előadásokat hallgathattunk, melyet neves orvosok tartottak. Idén volt a legnagyobb az érdeklődés, mert színültig megtelt a színházterem általános iskolás és középiskolás diákokkal.

Elsőként dr. Szlávik János, az Egyesített Szent István és Szent László Kórház főorvosa „Kell-e félnünk az AIDS betegségtől?” címmel tartotta előadását. Ebben elhangzott, hogy 1989 óta rendszeres gyógyszereszedéssel az AIDS betegek életkora meghosszabbítható. Ezt követően Dr. Simich Rita, az Országos Egészségfejlesztési Intézet munkatársa a különféle vírusokról beszélt, valamint eljött Dr. Zacher Gábor toxikológus is, ő a különböző drogok világában próbált számunkra egy kis útmutatást adni.

Az előadások után több helyszínen folytatódott a rendezvény. A földszinten kiállítások voltak tárlatvezetéssel, lehetett plakátot tervezni, és csoportos pólófestésen is részt vehettek a diákok.

Az emeleti részen rendezték meg „A Vírus nyomában” c. vetélkedőt, amely a HIV-vírus okozta AIDS betegség társadalmi vonatkozásait, a vírus elleni védekezés lehetőségeit és a társadalmi megbélyegzés negatívumait járta körbe. A feladatok között volt szlogengyártás, gumióvszer-tájékoztató készítése, AIDS-totó, iskolai óvszer-automata telepítésének modellezése is.

Ebben a versenyben 5 iskola indult. 5 fős csapatokkal lehetett benevezni, és csak az első 6 csapat nevezését fogadták el. Így nagy megtiszteltetés volt, hogy iskolánk bekerült a versenybe. Csapatunk tagjai voltak: Hagymási Bendegúz, Fodor Norbert, Miklósi László, Oláh Richárd és Adamkó Ferenc. A Vírus nyomában-t szoros küzdelemmel és kitartással megnyertük, amiért 5 db mozijeggyel jutalmaztak minket

a szervezők a „Csillagok között” című filmre. Jó és tanulságos nap volt ez mindenki számára.

Köszönjük a felkészítést Tóth Edit biológiatanárnőnek!

Adamkó Ferenc 10.e

Madách Színház

December 10-én szerda este fél hétkor találkoztunk a Madách Színház előtt. A Páratlan Páros 1. című komédiát mentünk megnézni. A színházban díszes pompa fogadott minket. Jegyeink az emeletre szóltak, így egy kis lépcsőzés után érkeztünk meg a ruhatárhoz, ahol mindenki „nekivetkőzött” az előadásnak.

A főszerepeket Cseke Péter, Kökényessy Ági, Tóth Enikő és Szerednyey Béla játszotta. Nagyon jó volt a szereposztás, és ötletesen tervezett a díszlet. Az előadás alatt poénokból nem volt hiány.

Az alaptörténet szerint Mr. Smith taxisofőr, akinek két felesége van. Erről rajta kívül senki sem tud. A bonyodalom akkor kezdődik, amikor rablás szemtanúja lesz, és segíteni próbál az áldozatnak. Megsérül, kórházi ellátásra szorul, és még a rendőrség is megjelenik. A két lakcím, a két feleség, az albérlő, a szomszédok, a két rendőrfelügyelő (a két lakcím szerint) óriási kavalkádot okoznak, melyből Mr. Smith igen nehezen tud kikeveredni.

A kétórás darab nekem nagyon tetszett, és csak ajánlom mindenkinek, hogy nézze meg, mert erről az előadásról rosszkedvűen nem lehet hazatérni.

Lovas Kristóf 9.d

Karácsonyi klasszikus filmajánló

1. Reszketetek, betörők! (Home Alone)

Egy klasszikus karácsonyi film, amin már pár generáció felnőtt. Ezt a filmet szívesen ajánlom olyan embereknek, akik a fázasztó karácsonyi készülődés közben szívesen pihennének egy-két órát. A film ötlete igazán eredeti, hisz műfajt teremtett, és jöttek a sokkal gyengébb

másolatok is, de a film igazán jó hangulatát a megfelelő színészválasztás alapozta meg. A főszereplő Kevin McCallister, akit otthon felejt gondoktól terhelt családja. A film egy része ennek a cselekménynek a kibontakozása. Mivel az utcájukból szinte mindenki elmegy nyaralni egy melegebb éghajlatra, páran maradnak csak otthon, így bűnözők jelennek meg az utcában, Harry és Marv, akik végi fosztják a környék házait. Amikor Kevin észreveszi, hogy be akarnak hozzájuk törni, agyafűrt módon próbálkozik magát megvédeni, amitől a betörők megijednek, és elmenekülnek, de néhány nap múlva rájönnek, hogy csak egy kisgyerek eszelt ki cselet ellenük, és ismét próbálnak lecsapni. Addigra Kevin csapdákkal felkészül ellenük. Foglyul ejti a gaz rablókat, és átadja a rendőröknek. Ekkor ér haza a családja, akik természetesen nagyon meg voltak rémülve, amint észrevették, hogy Kevin nincs velük. Azonnal megpróbálták hazajutni. Csakhogy ez nehézkes egy karibi országból.

2. Hóbarát (Jack Frost)

Ez a film a pénzt és a szeretetet állítja szembe. A történetet elsősorban az érzelmesebbek olvasóimnak ajánlom. Egy nagyon szomorú, megtörtént esetet dolgoz fel a film, ami a forgatókönyvíró barátjával történt meg Jack Munter, a főszereplő a pénz miatt hal meg. Az apa Jack nem tud eleget lenni a családjával a pénz miatt (rengeteget dolgozik). Miután meghal, hóember formájában végül is a fiával lesz. Ez a történet is jól példázza, hogy nem kifizetődő folyton hajtani, néha jó lazítani.

3. Karácsony a kastélyban – Hercegnőt karácsonyra (A princess for christmas)

A Buffalóban élő Jules élete maga a katasztrófa: egyedül neveli elhunyt testvére kislányát és rosszcsont fiát, a dadusok sorra mondanak fel nála, ráadásul még az állását is elvesztette... Ám a legnagyobb kavarodás közepette becsenget hozzá a gyermekek Európában élő rejtélyes nagypapjának hűséges komornyikja, és meghívja a furcsa kis családot magukhoz karácsonyra. Így hát elkezdődik hármójuk csodás utazása, mely során a makacs nagypapa szíve meglágyul, a herceg szerelemre lel, az ódon kastély pedig megtelik étellel és vidámsággal...

Coca-Cola CUP: „Játssz Te is!”

A Coca-Cola CUP a Coca-Cola és a Magyar Labdarúgó Szövetség közös országos kispályás focitornája, ami kifejezetten középiskolásoknak szól.

Osztálytársammal utazás közben figyeltünk fel egy plakátra, amely felhívás volt a focitornára, a részleteket a Facebook oldalon találtuk meg. Ezt megmutattuk a focit szerető osztálytársainknak, barátainknak, és megszületett a döntés: indulunk a megmérettetésen.

A csapatlétszám hamar összejött, és Tóth Tibor Zsolt tanár úr személyében edzőnk is lett, amit külön köszönünk, hiszen szabadidejét áldozza fel a csapatért.

Az első három meccset a REAC XV-ik kerület Szántóföld utcai műfüves pályán rendezték meg. A csoportmérkőzéseket a Bánki Donát Közlekedésgépészeti Szakközépiskola, a Dózsa György Gimnázium és az Apáczai Csere János Gimnázium csapatai ellen játszottuk.

A megérkezés a helyszínre kicsit problémás volt, de azért a regisztrációra és a meccsre, bár utolsó pillanatban, mindenki ott volt. A helyszínen fűtött öltözőt biztosítottak, de a zsúfoltság akkora volt, hogy még a zuhanyzót is öltözőnek használták.

A regisztráció után derült ki, hogy csoportunkban az első meccset nem mi játszunk, így bemelegítésre is maradt időnk, utána pedig a tanár úr még ellátott bennünket pár hasznos taktikai tanáccsal. A meccseket a csapatok játékosai sportszerűen játszották, csak a bíró döntéseit vitattuk néha.

Leszámítva a hideg, szeles időt, a kapunkba becsúszott gólokat és az apróbb sérüléseket, nagyon jól éreztük magunkat.

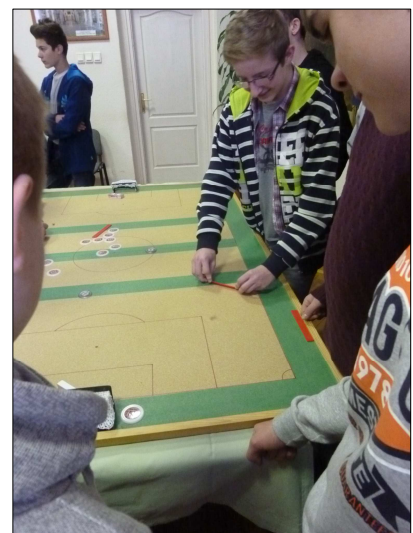
A selejtezők tavasszal folytatódnak, addig is nagy lelkesedéssel hódolunk kedvenc sportunknak, a focinak.

A Coca-Cola CUP jövő ősszel is indul, jelentkezz Te is csapatoddal, „Játssz Te is!”

Szántó Krisztián 9.e

Gombfoci

Néhány hete felkeresett minket egy úr az iskolában, pár percre szeretett volna beszélni az iskolavezetéssel (annak valamelyik tagjával). Kiderült, hogy Horváth Imre úr a Magyar Szektorlabda Szövetségtől érkezett, annak elnöke. Megtudtam, hogy a szektorlabda a gombfoci egyik fajtája, és azt is megtudtam, hogy a 80-as években ő egy gombfoci klubnak volt tagja, és iskolánk D épületében gyűltek össze játszani. Aztán a rendszerváltás után megragadták a lehetőséget, és sporttá alakították a

játékot, megalapították a szövetséget. Létezik magyar gombfoci-válogatott és európai és világversenyeken vesznek részt.

Azért jött el hozzánk, mert szeretett volna lehetőséget kérni, hogy bemutathassa ezt a játékot/sportot a fáystáknak, hiszen úgy illik, a sportág egyik ősi gyakorlólhelyén a tanulók ismerjék a gombfocit.

A találkoztót 2014. december 11-ére sikerült összehozni, és 3 tanóraban 3 osztálynak mesélte el a sport történelmét. Megtudtuk, hogy a magyar gombfocicsapat a világ legjobbjai közé tartozik, ha nem a legjobb. Ami egyébként nem is lenne különös, hiszen a gombfoci magyar eredetű játék. A XX. század elején, a labdarúgás elterjedésével egy időben alakult ki. Akkoriban még valódi gombokkal játszották, és egy fésű nyelével hajtották a „játékosokat”. Aztán elterjedt a világban. A legnagyobb népszerűségnek (természetesen) Brazíliában örvend, ahol komoly bajnokságokat rendeznek. A bemutató órán elmesélte azt is, hogy a gombfocinak két alfaja létezik: a brazil eredetű 12 érintéses játék és a magyar szektorlabda. A magyar játék lényege, hogy mindaddig folytathatja egy versenyző a játékot, amíg át tudja „passzolni” a labdát a saját játékosa szektorába, ami a játékos körüli 45 mm-es területet jelenti.

A sportág történetének és szabályainak rövid ismertetése után a diákok kipróbálhatták a játékot, hiszen hoztak magukkal egy asztalra és két csapatra való „gombot” is, amit nekünk is ajándékoztak, hogy bármikor gyakorolhassunk. A játékosok mozgatásának mikéntjét Magyar Antal úr mutatta be, aki a sportág világbajnoka.

A nap során az is kiderült, hogy Parti Gábor tanár úr komoly gombfocijátékos és beszélgettünk arról, hogy megalakítunk a Fáyban egy gombfociszakkört. Horváth úr felajánlotta, hogy ha tényleg sikerül megnyerni néhány fiatalnak ennek a sportnak, akkor szívesen átjön néha edzéseket tartani (komolytalanul hangozhat az „edzés” kifejezés, de a koncentráció fenntartásához ténylegesen jó kondiban kell lenni).

És végül még egy gondolat: Nem túlzás-e a gombfocit sportnak nevezni? Azt hiszem, ha az angol kocsmajátékot, azaz dartsot és a szintén angol „golyólökő” játékot, azaz snookert az Eurosport közvetíti, akkor a gombfocinak is kijár a sportág elnevezés.

Tóth László

Három hónap a Fáyban

Haller Zoltán vagyok, a Károli Gáspár Református Egyetem tanár mesterszakos hallgatója, hosszú gyakorlatomat töltöttem a Fáy András Műszaki Szakközépiskolában, 2014. szeptember közepétől november végéig. Ez alatt hospitáltam és történelmet, illetve magyart tanítottam a 9.a, 11.a és 11.b osztályokban.

Hosszú idő ez a három hónap egy kistanár számára, főleg úgy, hogy mellette még az egyetemi teendőkkkel is meg kell birkózni, de jól éreztem magam, és elég sokat

tapasztaltam, jóval többet, mint gondoltam volna. Olyat is, aminek örültem, és olyat is, amit jobb lett volna kihagyni, de hát vannak „balesetek” :). A leginkább annak örültem, hogy a gyakorlat pozitívan zárult, és jó szívvel folytatom utamat a tanárrá válás felé. Ennek legfőbb oka, hogy a szakközépiskolák mindig is a „mumus” kategóriába tartoztak az egyetemisták körében, számos rémtörténetet lehet hallani, persze másod- vagy harmadkézből. Amikor megtudtam, hogy ide kerülök, ráadásul egyedül, sok minden megfordult a fejemben, de szerencsére (vagy talán éppen ez az élet rendje) semmi sem olyan fekete-fehér, mint általában lefestik, sőt. Csak jó hírért vihetem az iskolának, még ha lapszéli jegyzetként meg is jegyezném, hogy azért a „szívujósabb” tanárjelölteket nem ide osztanám be.

Meglepően jó volt a fogadtatásom a tanárok körében. Talán a kisebb tanári teszi, vagy egyszerűen csak jó emberekkel hozott össze sors, nem tudom (én azért utóbbira gyanakszom), de emberszámba, sőt, tanárszámba vettek, amiért utólag is igen hálás vagyok. Lehetett beszélgetni, kérdéseket feltenni, sőt adott esetben órát látogatni is, amire, egyébként, máshol azok a tanárok, akiknek nem feladata az egyetemisták pátyolgatása, allergiások szoktak lenni. Volt rálátásom többféle módszerre, és konfliktuskezelési megoldásra is, ami nagyon jó, mert később, ha az ember egyedül tanít, csak arra tud hagyatkozni, ami a saját fejében van. Persze lesz ott is tanári közösség, de ki tudja? Most itt voltam, és jó volt, ennyi a lényeg. Külön köszönet illeti Zántó Edina igazgató asszonyt, aki annak ellenére elfogadott, és pozitívan állt a jelenlétemhez, hogy lényegében igazi kapcsolatunk a hivatalos ügyeken túl nem nagyon volt. (A hely említése nélkül említtem meg, hogy volt iskola, ahol egy hónapot töltöttem el anélkül, hogy egyszer is láttam volna az igazgatót.) Hálás vagyok, hogy részt vehettem a szalagavaton is, és ülhettem a tanárok számára kijelölt széken. Persze a rendezvény is jó volt, de a lényeg mindig az ilyen apró részletekben rejlik – meg állítólag az ördög is ott lakik, ő azonban most elkerült.

Mentorommal, Csókásné Gémesi Ildikóval, talán mondhatom, jó volt a kapcsolatunk, és jó kezekben is éreztem magam. Nem mondom, hogy mindenben egyetértettünk, de épp' az lett volna a furcsa, ha így van. Teret kaptam és szabad kezet, ennél több nem is kellett. Az órák után persze volt mit beszélni időnként. Kaptam nyílt és bújtatott kritikát is, mindkettőt köszönöm, még a rejtett célzásokat is értettem, legfeljebb a reakció is rejtett volt. :) Nem volt semmi, amit ne fontoltam volna meg, ne gondoltam volna át. Majd elvállik, hogyan hasznosítom mindezt.

Jól fogadtak a diákok is, az, hogy a gyerekek olyanok, amilyenek, az már ezen kívül áll, senki sem tökéletes. Egyszer sem éreztem, hogy valamilyen negatív megjegyzés a személyemnek szólt volna – ha mégis volt ilyen, akkor hál' istennek nem vettem a lapot. Az, hogy valaki nem szívleli a tantárgyat, előfordul. Sajnálom, de jelen esetben ennél többet most nem tudtam tenni. A 9.a-ban tanítottam a legtöbbet, így velük jobban kijöttünk, a végén már majdnem azt csinálták, amit szerettem volna. :P De ez csak vicc, köszönöm az együttműködést, és az utolsó vizsgatanításomon tanúsított szolidaritást! És köszönöm, hogy megtudhattam egyikőjük dolgozatából, Odüsszeusz

szerelme Odüsszeia volt! Én ezen nagyot nevettem, de azért remélem, valami hasznos is megmaradt abból a sok mindenből, amiről beszéltünk! A két 11.-es osztályban sem voltak nagy gondok, a b-vel a kisebb létszám miatt jobban tudtunk haladni, az a-ban jobbára inkább „megvoltunk egymás mellett”. De itt is köszönöm a figyelmet és a részvételt! Ha véletlenül olvassa valaki (nana! – szerk megj.), a 11.b-nek üzenem: örülök, hogy Patrik tud, de feltűnő lesz, ha érettségin mindig ő jön be másik név alatt, úgyhogy hajrá, kis tanulás még belefér!

Sokan kérdezték, miért szeretnék tanár lenni. A legfőbb okom, hogy akik engem tanítottak, azok nem álltak mindig a helyzet magaslatán, és szerintem ezt lehet jobban is csinálni, és nem csak tanítani, hanem egy kicsivel többet is átadni a gondolkodás, értelmezés folyamatából. Ezt most nem feltétlenül sikerült megvalósítani, de minden tapasztalat hasznos, és köszönöm, hogy ehhez mindannyian hozzájárultatok!

Haller Zoltán

KELLEMESES MEGLEPETÉS AZ ÜNNEPEKRE!

Iskolánk újabb támogatóval lett gazdagabb a 2014-es évben.

A G-Energy motorolajok magyarországi forgalmazója az URT Oil Trade Kft, még decemberben az ünnepek előtt leszállít részünkre az iskola által használt kenőolaj éves mennyiségét. Ezzel támogatva a Fáy-t és újabb lehetőséget keresve az együttműködésre.

Kapcsolattartónk régi diákunk:
Dietrich János (1986. 4.a osztály)
(+36-30/922-9892)

A G-Energy motorolajokról
bővebben következő számunkban.

VÉRADÁS

(2014. november 20-án a Fáyban)

Az alábbi tanulók adtak vért a Fáyban ezen a novemberi napon:

12.a: Fischer Ákos Benjamin, Herceg Dániel, Polyák Attila, Rafael Dávid, Tóth Ákos,

12.b: Ágoston Attila, Czakó Márton, Czakó Mátyás, Gulyás Alex, Kelemen Tamás Ferenc, Kiss Gábor László, Kiss László, Kristóf Tamás, Viczkó Gergely, Vidák Sándor

12.c: Kóré Zsolt, Nemes Bátor Bence,

13.e: Kiss Richárd Balázs, Klemencz Ákos, Kósa Szabolcs, Kovács Olivér, Molnár Imre, Varga Zsolt, Varró Gábor

14.a: Kiss Imre, Molnár Márk, Nagy Károly, Szántó Gábor, Szódi András

14.c: Farkas Zoltán, Juhász Olivér, Kecskés Norbert, Schirger Tamás

15.b: Fekete Márk, Földvárszki Csaba, Kukucska Béla, Ladics István Gábor, Mihály Ákos Róbert, Rényi Viktor Tamás, Wappler Krisztián

Köszönjük (a rászorultak nevében is) azoknak is, akiknek szándékukban volt vért adni, de az orvosi vizsgálat alapján ezt nem tehették meg.

Parádsasvári tanári kirándulás

Október 23-án egynapos tanári kirándulást tettünk a Mátra egyik rendkívüli szépségű üdülőhelyén, Parádsasváron. Nagyon jól éreztük magunkat – talán annak is volt ez köszönhető, hogy első napját töltöttük az őszi szünetnek –, annak ellenére, hogy sajnos nagyon hideg volt. Épp esett az eső, fújt a szél, sétálásra nem nagyon volt lehetőségünk. Pedig a túrázás ezen a környéken minden bizonnyal örök élmény maradt volt mindannyiunk számára. Erről

lemaradtunk, mégis maradt szép számmal kellemes emlékünk az útról.

A reggeli 7 órás indulás után kb. 10 körül már megérkeztünk Sasvárhoz, a Károlyi-kastélyhoz, amely ma ötcsillagos szállodaként működik. Az épületet Ybl Miklós tervei alapján kezdték építeni Károlyi György felesége részére az 1870-es években. Az unoka, Károlyi Mihály lett a következő

tulajdonos, aki nem különösebben szerette a vidéki életformát, viszont felesége, Andrassy Katinka, a Vörös Grófnő igen. A legendák szerint ide bújt el, ha összeveszett a férjével. A helyet akkoriban Duzzogóként is emlegették. A kastély pazar, rendkívüli pompában díszlik, főúri lakóhelynek megfelelő, de már némileg modernebb dekorációt kaptak a belső részek, a kastély parkja pedig olyan hatást kelt, mintha visszautaztunk volna vagy száz évet az időben.

Következő helyszínünk volt a hajdan szép időket megélt Parádsasvári Üvegyár „romjai”, azért csak romok, mert a környéken sok család számára megélhetést nyújtó üvegyárat EU-s rendelkezéseknek megfelelően 2004 körül bezárták, vagyis ma már nem üzemel. Mi már csak az üvegyár „maradványát” láttuk, egy magára maradt, kifosztott épületet. De szerencsére több szakember továbbra is folytatja az üvegyártást a településen, és lehetőségünk nyílt egy ilyen manufaktúra munkájába bepillantani, és aki gondolta, vásárolhatott az elkészült poharakból, üvegtálakból, egyéb árucikkekben. A valamikori gyár által készített termékekből a helybeliek múzeumot is berendeztek, amelyet vezetéssel meg is tekinthettünk.

Mivel igen zord volt az időjárás, a tervezett helyi sétáinkról le kellett mondanunk. Ebéd után elmentünk Gyöngyösre, és betértünk egy bő másfél órára az Orczy-kastélyba, amely ma a Mátra Múzeumnak ad otthont. Kiállítást láthattunk itt az Orczy-családról, helytörténeti jellegzetességekről, a kastély egyik külön épületében pedig elsősorban a Mátra környéki állat- és növényvilágról. A bőséges látnivalóhoz nem volt sajnós elég időnk, sokan

megfogadtuk, hogy ide még egész biztosan visszatérünk!

Gyöngyösi utolsó programunk borkóstolás volt. A kb. kétórás program méltó zárása volt ennek a szép napnak. Kellemesen elfáradva érkeztünk haza kb. este 8 körül. Ismét elhatároztuk a buszon hazafelé jövet: az elkövetkező tanári kirándulásokra is eljövünk, ha lesz rá lehetőségünk.

Híres emberek gondolatai a karácsonyról

A szenteste! Karácsony! Micsoda édes zengésű szavak! Hogy megtelik a szív a rájuk való visszaemlékezésben.

Gyermekkoromra gondolok s arra a sok szép karácsonyestre, amit családom körében eltöltöttem, a viaszgyertyák fényére, a kis csilingelő csengőre, a fenyő pompás illatára, boldog, gyermeki öröömre.

De más karácsony esték emléke sem mosódhatik el emlékeimben, olyanoké, melyekből hiányzott minden vígság, boldogság, de amelyek mégis - mindennek dacára is, megtartották varázslatos szépségüket...

Karl May

A karácsonyt bizonyára még a hitetlenek is a legszebb ünnepnek tartják, mert az anyaság ünnepe.

Archibald Joseph Cronin

Valahányszor a közeledő karácsonyra gondoltam (...), kellemes, megbocsátó, jótékony, nyugalmas időszakként gondoltam rá; az évnek egyetlen olyan szakaszára, mikor a férfiak és nők egyként kitárják addig elzárt szívüket, és a sír felé tartó utazáson útitársakként gondolnak a náluk szegényebbekre, nem pedig holmi idegen fajra, amely másfelé utazik.

Charles Dickens

A karácsony a szeretet, és ádvent a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár - jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé - szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

Pilinszky János

Minden évben ugyanazokat a dalokat énekeljük, ugyanazokat az ételeket esszük, követjük a hagyományokat, és megosztjuk egymással azokat a dolgokat, amelyekről úgy érezzük, valahová tartozunk. És végső soron valójában mindannyian csak az otthonunkat keressük.

Richard Paul Evans

Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
Elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.

Angelus Silesius

Az ember sosem tudja, mi is az a karácsony, amíg egy idegen országban el nem veszíti.

Ernest Hemingway

A karácsonyba vetett hitet még sokáig őriztem, szerettem volna hinni varázsában; emlékeim között szerepelt néhány hócsikorgású, gyanta- és gyertyaszagú, örömteli karácsony, de már nagyon a múltban, talán hamis emlékként, melyet az ember csak kitalál, hogy vigasztalja magát, ám valójában soha nem élte át; de én őrizgettem magamban ezeket a karácsonyokat, amikor mindenki jó volt a másikhöz, és kerestük egymás örömét.

Szakonyi Károly

És én fenyőtől fenyőhöz megyek
És minden fenyőt megsimogatok.
És megkérdezem: virrasztotok még?
És megkérdezem: hogy aludtatok?
És aztán feltűzöm a szívemet
A legmagasabb fenyő tetejére, -
S imába kezdek: Magány, Mi Anyánk...
Néked ajánlom égő szívemet...

Reményik Sándor

Karácsonyi történet

Egy kislány karácsonyi ajándékot készített. Egy cipős dobozt csomagolt be drága aranypapírba. Sok-sok papírt használt fel, ez feltűnt az édesapjának, és megkérdezte: – Hát te meg mit csinálsz? Úgy pazarolod a drága papírt, mintha te vetted volna. A kisleány elsírta magát, a dobozt erősen magához szorította, és félrehúzódott a sarokba.

Szentestén, amikor a család tagjai megajándékozták egymást, a kisleány is odaadta édesapjának a szeretettel becsomagolt cipős dobozt.

– Apuci, ez a tiéd!

Az apa elérzékenyült. Talán nagyon kemény volt, gondolta. Végül is az ajándék az övé. Óvatosan bontotta ki a csomagot. Ekkor nagy meglepetés érte, a doboz üres volt. Erre nem számított, ez jól felbosszantotta és haragja kirobbant.

– Kislányom! Te az összes drága aranypapírt egy üres dobozra fecsérelted?

A kisleány nagy okos szeméből apró könnycseppek gördültek le, és így szólt:

– Apuci! Nem is üres a doboz, egymillió pusztit tettem bele.

Azóta a férfi az íróasztalán őrzi a cipős dobozt.

– Hiszen ez üres! – mondják rá a kollégái.

–Egyáltalán nem az! A kislányom szeretete van benne – válaszolja a büszke az apuka.

A fáradt kutya

A minap egy öreg, fáradtnak látszó kutya sétált be az udvaromba. Jól táplált volt, és a nyakörvéről is látszott, hogy van gazdája. Bejött velem a házba, és elaludt a nappali sarkában. Egy órával később odament az ajtóhoz, én meg kiengedtem.

Másnap újra megjelent, és megint aludt egy órát a sarokban. Ez így ment több héten át.

Kíváncsiságból tűztem egy cédulát a nyakörvére:

„Az Ön kutyája minden délután a házamban szundikál”.

Másnap a nyakörvre tűzve megérkezett a válasz:

„Tíz gyerekünk van, azért nem tud a kutya otthon nyugodtan aludni. Holnap eljöhetek én is vele?”

A szeretet mindent megold

Egy asszony kijött a házból, és három hosszú, fehér szakállú öregembert látott üldögélni az udvaron.

Nem ismerte őket, így szólt: – Nem hinném, hogy ismernélek benneteket, de éhesnek látszotok. Kérlek, gyertek be és egyetek valamit!

– A ház ura itthon van? – kérdezték.

– Nem –válaszolta az asszony.

– Akkor nem mehetünk be – felelték.

Amikor este a férje hazaért, az asszony elmondta neki, hogy mi történt.

– Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket!

Az asszony kiment és újra behívta az öregeket.

– Együtt nem mehetünk be a házba – felelték.

– Miért nem? – kérdezte az asszony.

Az egyik öreg magyarázatba kezdett: – Az ő neve Jólét –mutatott egyik barátjára, majd a másikra mutatva azt mondta – ő a Siker és én vagyok a Szeretet.

Majd így folytatta: – Most menj vissza a házba, és beszéld meg a férjeddal, melyikünket akarjátok behívni!

Az asszony bement a házba, és elmondta a férjének, amit az öreg mondott. A férj megörült.

– Ez nagyszerű! – mondta. – Ebben az esetben hívjuk be a Jólétet! Hadd jöjjön be, és töltsse meg a házunkat Jóléttel!

A felesége nem értett egyet.

– Kedvesem, miért nem hívjuk be inkább a Sikert?

A menyük eddig csak hallgatta őket, de most előállt saját javaslatával.

– Nem lenne jobb a Szeretetet behívni? Az otthonunk megtelne szeretettel! – Hallgassunk a menyünkre! – mondta a férj a feleségének. – Menj, és hívd be a Szeretetet, hogy legyen a vendégünk!

Az asszony kiment, és megkérdezte a három öreget.

– Melyikötök a Szeretet? Kérlek, gyere be, legyél a vendégünk!

A Szeretet felállt és elindult a ház felé. A másik kettő szintén felállt, és követték társukat. Az asszony meglepve kérdezte Jólétet és Sikert.

– Én csak a Szeretetet hívtam, ti miért jöttök?

Az öregek egyszerre válaszoltak:

– Ha Jólétet vagy Sikert hívtad volna be, a másik kettőnek kint kellett volna maradnia, de mivel Szeretetet hívtad, ahova ő megy, oda mi is vele tartunk.

Ahol Szeretet van, ott megtalálható a Jólét és a Siker is!

Aki nem felejt...

Dr. Leandra Lynch kórházi gyakorlatát követően egy kicsi kórház sürgősségi osztályán kapott munkát Kaliforniában. A betegek jöttek-mentek, folyamatos kapcsolatot egyikkel sem alakítottak ki az orvosok, hiszen hozzájuk csak sürgősségi kezelés miatt kerültek, majd egy másik osztályon gyógyulhattak tovább. Egy beteg volt csak kivétel...

Mivel Leandra újnak számított a kórházban, így nem kapott lehetőséget, hogy ügyeleti rendet válasszon, beosztották karácsony éjszakájára. Nem örült neki, de lehetősége sem volt visszautasítani, így otthon átölelte a családot, és elindult dolgozni.

Este kilenc órakor egy sápadt, rémült, idős bácsit hozott a mentő válságos állapotban. Hatvan év állt mögötte, de az arcán a rémület mellett az élni akarás is tükröződött. Szívrohama volt. Leandra megmentette az életét, és a sürgősségről az intenzívra került, ahol tovább ápolták. Bár állapota válságos volt, mégis életben maradt, és amikor az orvos reggel hazaindult békésen aludt. Leandra nem gondolt többet az idős betegre, hiszen sok életet mentett már meg, több tucat beteg került a kezei közé minden nap.

Eltelt egy év, és ismét az ajtón dörömbölt a karácsony. Az orvos látta a sorsát, hiszen még mindig újnak számított a kis kórház névsorán... Ismét ügyeletet kellett vállalnia az ünnep estéjén, és ő ismét nem sok kedvvel vágott bele. Pontosan kilencet ütött az óra, amikor megcsörrent az orvosi hívó, és a portás az előtérbe kérte. Egy idős házaspár várakozott rá, egy szerény csomaggal. Leandra meglepődött, és még akkor sem tudta, kikkel áll szemben, amikor Mr. Lee-ként a férfi bemutatkozott. Az a férfi volt, akit pont egy évvel ezelőtt, pontban kilenc órakor megmentett a halál karmából. Az idős ember és a felesége megköszönte azt a csodás egy évet, amit még együtt tölthettek, és átnyújtották a kis ajándékot, majd távoztak.

Az ezt követő évben ugyan új orvos vette fel a munkát a kórházban, de Leandrát kíváncsisága nem hagyta nyugodni, így már a saját kérésére ismét munkába állt

karácsonykor. Kilenc órakor az ajtónál várta, belép-e rajta valaki. Belépett... Ismét ott állt előtte az idős ember, és a kezében tartott batyuban egy csecsemő aludt mélyen. Az unokája volt... Megígérte, hogy ezentúl minden karácsony este meglátogatja, és egy öleléssel búcsúztak.

Tizenhárom év telt el úgy, hogy minden szenteste a férfi kilenc órakor meglátogatta megmentőjét, és kifejezte háláját. A tizenhárom estéből két esetben egy újszülött unokát is magával vitt.

Az utolsó karácsonyon Mr. Lee egy kristálycsengőt ajándékozott az orvosnak, melyre egyetlen szót vésett: barátság. A rá következő évben Mr. Lee meghalt, lelke az angyalokhoz költözött, de örökül hagyott ránk egy történetet, melyből talán mindenkinek van tanulnivalója. Örökül hagyta a hálát, amit érzett, a végtelen szeretetet és tizenhárom évnyi boldogságot.

Mr. Lee halála óta Dr. Leandra Lynch és családja minden karácsony este pontban este kilenckor megszólaltatják a kristálycsengőt, és emlékeznek arra az emberre, aki nem felejtett...

<http://donna.hu/cikk/Csodatevo-Karacsony-Negy-varazslatos-tortenet-9228>

Schmidt János

Bio-Szilveszter

Sötét zöldségboltban, régen volt a zárás,
halkan kuncogtak az egymásra tett ládák,
sok lakója várta Szilveszter éj jöttét,
jelre Vilmos gurult, s becsavart egy körtét.
Fűszerezvén ezt a nevezetes éjjelt,
Major Anna tartott egy rövid beszédet,

nyitotta az estélyt, s néhány krumplis zsákot,
párjának hívta a deli paszternákot.
Eladói pulton műsor már beindult,
az alma tánccsoport éretten is izgult,
vezéreként a starking csúszott be egy spárgán,
de Bella rumbája vitte el a pálmát.

Sztriptíztáncosnőként következett borshow,
kifejtette magát a csábos burokból,
vendégként lépett fel díszökös zenekar,
s gesztenye szelíden velük brékelt egy dalt.
Patisszon szemei csillagokat szórtak,
a régi csibészek rá nem is gondoltak.

Óévi hangulat tetőfokra hágott,
a parkettre vegyes salátát varázsolt,
táncoltak a zöldek micsoda kavalkád,
repült a csicsóka, hogy bedobta magát!
Káposzta-ta járta leveleit hántva,
s fűgét mutatott az izzadó hagymának.

Kakukkfű jelezte éjfélnek idejét,
borízú almával koccint ki nem henyélt,
fogadkozva húzták malacpersely farkát;
mindig frissek maradnak rekeszek alján.
Félhomályban néhány erotikus zöldség,
attrakciójukhoz nem kell a közönség,

hever karalábé, kezében kelbimbók,
s karamellbe mártogatnak egy-egy ringlót.
Dióhéjban ennyi volt a híres ünnep,
Kukor Ica hangja mindent be is szüntet,
kulcs fordul a zárban, gazda szeme kerek,
már megint nem rakott rendet ez a gyerek!

<http://www.poet.hu/vers/60482>

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

A diákfőszerkesztő személyében csere történt. Tekintettel arra, hogy a helyettes ma már aktívabb tevékenységet folytat az újság összeállításában, megszerkesztésében, mint a diákfőszerkesztő, mi, főszerkesztők úgy döntöttünk, hogy szorgalmáért Viktor Patrik 11.b osztályos tanulót abban a megtiszteltetésben részesítjük, hogy a diákfőszerkesztői posztot megkapja eddigi aktív, újságírói munkájáért.

Toyota nap 2014.

Az idei Toyota nap elmaradt. A Fáy és a Toyota közötti együttműködés évfordulójára szervezett szakmai nap ebben az évben a Toyota Motor Hungary Kft. kérésére maradt el. Az indok az volt, hogy a Toyota összevonja a közép-európai országok vezérképviselőit, és a jövőben egyetlen közép-európai központ lesz – szerencsére Budaörsön. Ezekre az átszervezési munkákra hivatkozva kérték a kihagyást.

(A Honda hasonlóan cselekszik, de ők Bécsben vonják össze a magyar, cseh, szlovák és osztrák kirendeltségeiket.)

Koszorúzás volt Fáy András mellszobránál – közelgő névnapja alkalmából– az I. emeleti folyosón, és az iskola falán levő emléktáblánál november 27-én.

EMLÉKLAP 2014

1941-2014

65. ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ !

1941-2014.

1941-1949. Tanulás évei. Diákévek. /54-en/:

1949-2014. Emlékezés évei.

Életünk 73 éve a történelem sodrában. /9-en/:

BÜTTEL TIVADAR

HAZAI LÁSZLÓ

LESENYEI GÁBOR

Dr. LUKÁCS RÓBERT

Dr. MÁRKUS ISTVÁN

Dr. POSZLER GYÖRGY

SELYEM ANDRÁS

TÚRI FERENC

VASVÁRI GYÖRGY

ÜZENETÜNK:

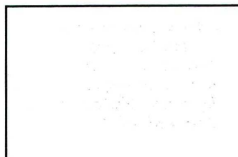

ŐRIZZÉTEK, ÁPOLJÁTOK A FÁYSTA SZELLEMEKET!

SZERESSÉTEK AZT, AMIT CSINÁLTOK!

BUDAPEST, 2014.

FÁY ÖREGDIÁKOK 49'.

Szomorú hírt kell közölnünk.

*„Anyira akartam élni,
a betegséget legyőzni.
Búcsúztam volna tőletek,
de erőm nem engedett,
így búcsú nélkül szívetekben
tovább élhetek.”*

Megrendülten tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

UDVARHELYI PIROSKA

tanárnő

79 éves korában, 2014. november 17-én
türelemmel viselt hosszú, súlyos betegségben csendben elhunyt.

Hamvasztás utáni búcsúztatása 2014. december 12-én (pénteken) 16.30 órakor lesz
a Belvárosi Szent Anna Szervita Templomban (1052 Budapest, Szervita tér 6.)
Hamvait akaratának megfelelően szeretett Édesapja mellé helyeztük.

Az engesztelő gyászmise 17.15 órakor kezdődik.

Adj Uram örök nyugalmat neki.

A szertartáson egy szál virággal emlékezünk.

Gyászoló hozzátartozói, rokonai, barátai, ismerősei és volt tanítványai

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. ☎ + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 035379

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea – Zsilka István**

Diákszerkesztő: Viktor Patrik 11.b

Diákszerkesztő helyettes: Galamb Viktor 11.b

A 128. szám (2014. november – december) elkészítésében közreműködtek:
Adamkó Ferenc 10.e, Balugyánszki József 11.b, Haller Zoltán, Lovas Kristóf 9.d,
Ratkovics Mónika, Szamosvölgyi Tibor, Szántó Krisztián 9.e, Tóth László,
Vass Tamás 12.c, Vámos Levente 13.e

**Sikerekben gazdag boldog Új évet kívánunk
minden kedves olvasónknak!**